

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT

GAUDET E

Text: Joh 5:30-47 Predikan av Lars Borgström (LFS)

Den fjärde söndagen i Advent handlar i år inte bara om Johannes vittnesbörd utan även om två andra vittnens utsagor. Jesus anförde nämligen tre vittnen som bekräftade Hans identitet. Enligt Mose lag skulle var sak avgöras ”efter två eller tre vittnens utsaga” (5 Mos. 15:19), en regel som också lever vidare i det nya förbundet (Matt. 18:16). Eftersom Jesu åhörare accepterade denna regel anknöt Han till denna då Han anförde tre vittnen som alla vittnade om Hans gudomliga ursprung och frälsande gärningar, alltså om Hans person och verk.

DET FÖRSTA VITNET ÄR JOHANNES DÖPAREN

Jesus säger: ”Det är en annan som vittnar om mig. [...] Johannes [...] har vittnat för sanningen” (Joh. 5:32-33). Genom sin profet Malaki hade Herren sagt: ”Se, jag skall sända min budbärare och Han skall bereda vägen för mig” (Mal. 3:1). Det är tydligt att Johannes själv såg sig som denne budbärare som beredde vägen för Herren (Matt. 3:11). På frågan vem han var svarade han att var ”*rösten som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren!*” (Joh. 1:23). När sedan den kom som Johannes banat väg för visade sig detta vara Jesus.

Johannes bekände sig också till Jesu Kristi preexistens, d.v.s. att Han fanns till innan Han föddes. Johannes var sex månader äldre än Jesus (Luk. 1:36) och framträdde också tidigare än Jesus i sin offentliga tjänst, ändå sade han: ”Efter mig kommer en man som är före mig, ty Han var före mig” (Joh. 1:30). Guds Son har alltid funnits eftersom Han är ”född av Fadern före all tid” (Nicaenum, SKB, s 47). Endast Gud är evig. Mellan Skaparen och allt skapat löper en klyfta. Jesus Kristus befinner sig på det evigas sida om denna klyfta.

Johannes vittnade inte bara om Jesu person, utan även om Hans verk. Han sade att Jesus skulle komma som en domare och bränna upp alla agnar, d.v.s. dem som inte var rättfärdiga och redo att få sin dom, i ”en eld som aldrig släcks” (Luk. 3:17). Han sade människorna att om de inte bär sådan frukt som hör till omvändelsen skall de drabbas av den kommande vredesdomen (Luk. 3:7-8). Detta vittnesbörd stämmer med vad Jesus själv senare sade om dem som inte gjort de goda gärningar som Gud kräver att vi skall göra mot medmänniskorna. Dessa förbannade skall Jesus, enligt egen utsaga, visa bort ”till den eviga eld som är beredd åt djävulen och hans änglar” (Matt. 25:41).

Det var många av Johannes åhörare som blev skrämnda av sådana och liknande ord. Han predikade återkommande på det sättet (Luk. 3:18). De som knäcktes av denna hårda förkunnelse och gav upp allt hopp om sig själva kunde dock ta till sig ett underbart budskap från Johannes mun, också det om Jesu verk: ”Se Guds Lamm, som tar bort världens synd” (Joh. 1:29). Jesus utplånar synder som om de aldrig existerat. Han kan förvandla agnar färdiga för helvetets eld till vete som tas tillvara och bärgas till den himmelska logen.

Johannes Döparens vittnesbörd ljuder ännu idag från Bibelns blad. Herren vill genom lagens dom och evangeliets löften föra oss in i sitt rike.

DET ANDRA VITNET ÄR JESU GÄRNINGAR

Jesus anförde ytterligare ett vittne, som Han själv tillskrev större värde än Johannes Döparen. Han sade: ”Själva har jag ett vittnesbörd som är förmer än Johannes vittnesbörd: *de gärningar* som Fadern har gett mig att fullborda” (Joh. 5:36).

Jesus gjorde sådana gärningar som endast Gud kan göra. Redan då Han kallade sina första lärjungar visade Han att Han kunde se in i människors hjärtan. Utan att Natanael tidigare hade träffat Honom visste Jesus hurdan denne var i sitt innersta. Alla som läst Bibeln visste att endast Gud "känner alla människors hjärtan" (1 Kung. 8:39) och därför utbrast Natanael: "Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung" (Joh. 1:49). Evangelisten Johannes konstaterade denna förmåga hos Jesus med orden: "Han behövde inte höra någon vittna om människan, ty av sig själv visste han vad som var i människan" (Joh. 2:25).

Jesus utförde också många under som vittnade om Hans identitet. Ingen människa kan nämligen stilla stormar med sitt blotta ord, uppväcka döda till liv o.s.v. Endast Gud är mäktig sådana underverk. Jesu gärningar visade att Han är den ende sanne Guden. Han och Fadern är *ett*, delaktiga av samma gudomliga natur. Det är den enda rimliga slutsats man kan dra av alla Hans gärningar. "Tro mig", sade Jesus senare till sin oförstående lärjunge Filippus och de andra i lärjungakretsen, "jag är i Fadern och Fadern i mig. Om ni inte kan tro det, så tro för gärningarnas skull" (Joh. 14:11).

Jesu gärningar visar alltså vem Han är, men de innebär också frälsning för en i synd, mörker och död fallen värld. "De gärningar som Fadern gett [Jesus] att fullborda" (Joh. 5:36) var ju framför allt Hans frälsande verk, Hans död och uppståndelse. Fadern hade berett en kropp åt Jesus Kristus som var förmer än alla offer och gåvor, brännoffer och syndoffer (Hebr. 10:5-6) därför att när den blev offrad åstadkoms den *allmänna* försoning (jfr 1 Joh. 2:2) genom vilken alla Guds barn är helgade (Hebr. 10:10). Alla som tror på Sonen är ju frälsta, "ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på Honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv" (Joh. 3:16). Det var om detta offer Kristus sade då Han trädde in i världen: "*Se, jag har kommit, Gud, för att göra din vilja. I bokrullen står skrivet om mig*" (Hebr. 10:7, Jes. 40:8-9).

Uppståndelsen blev också en Jesu gärning som visade att Han är Herren Gud som segerrik trätt fram ur graven. Vem annan än Gud kan resa upp sig själv från döden? Jesus sade om sitt liv: "Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet har jag fått av min Fader" (Joh. 10:18). Den tomma graven är kvittot på att syndaskulden är betald och priset accepterat. Syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet är vunnet åt hela mänskligheten.

DET TREDJE VITNET ÄR DE HELIGA SKRIFTERNA

Kristus sade, som vi hörde, då Han trädde in i världen: "*I bokrullen står skrivet om mig*" (Hebr. 10:7, Jes. 40:8). Detsamma sade Han till dem som inte ville tro på Honom: "Ni forskar i skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig" (Joh. 5:39). Gamla testamentets skrifter är alltså det tredje vittnet Jesus åberopar. Även de vittnar om Hans person och om Hans verk.

Att den väntade Messias skulle vara Herren Gud själv förstår vi av att Frälsarbarbetet, som skulle vända det nattsvarta mörkret i ett stort ljus och skänka fröjd åt dem som inte haft någon glädje (Jes. 9:2-3), skulle vara "Mäktig Gud, Evig Fader" (Jes. 9:6). Han som föddes i Betlehem i helig julnatt fick sin mänskliga natur i tiden genom jungfru Maria, men ägde på samma gång sin existens på den *oskapade* sidan av den åtskiljande klyftan mellan Skaparen och det skapade som vi tidigare talade om. Mika hade profeterat: "Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall det komma en som skall härskas i Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar" (Mika 5:1-2).

Skrifterna vittnade också om Gudamänniskans frälsningsverk. Den som Herrens budbärare - som ju sedan visade sig vara Johannes Döparen - skulle bereda vägen för, var Herrens oskapade ängel (Mal. 3:1), "rättfärdighetens sol" som "går upp med läkedom under sina vingar" (Mal. 4:2). Genom Jesu Kristi rättfärdiga liv, Hans lydnad, död och uppståndelse, har en frikännande dom uttalats över alla människor. Rättfärdighetens sol lyser nu över hela mänskligheten (Rom. 5:18-19). De som får sina ögon öppnade för detta märkliga och underbara faktum har förts från mörkrets rike in i Guds "älskade Sons rike" (Kol. 1:13). De är nu beredda att fira verklig jul; en god, välsignad, kristen och salig jul. Glädjen blir så stor att de bildligt talar "kommer ut och hoppar likt kalvar som släpps ur sitt bås" (Mal. 4:2). Såsom vårsolen och det gröna betet livar upp kalvarna efter en vinter i mörka stallet får trötta och betryckta själar nytt liv av skenet från rättfärdighetens sol och ny hälsa från dess vingars läkedom. Amen.